

kunna anses såsom producter, och upplösas i de factorer, af hvilka de äro sammansatta; och om några af dessa sista factorer äfven äro sammansatta, måste de likaledes kunna upplösas o. s. v., ända till dess alla factorer blifva primtal. T. ex. $24=2.12$; men $12=2.6$ således är $24=2.2.6$; nu är $6=2.3$ och således blir $24=2.2.2.3$.

4. — X.

ANDRA CAPITLET.

Om Bråk.

§ 32.

Vi hafva redan (§ 35) sett att icke hvarje tal kan jämt divideras med hvar och ett annat.

Om man t. ex. vill dela talet 239 uti 8 lika stora delar, så får man till qvot 29 och till rest 7, och denna rest borde således delas uti 8 lika stora delar. För att verkställa denna delning kan man föreställa sig hvar och en af de 7 enheterna delad i 8 lika stora delar, och sedan taga en del af hvarje enhet. Resultatet betecknas med $\frac{7}{8}$ och kallas *bråk*. Det öfra talet 7 kallas *täljare*, och det nedra talet 8 kallas *nämnare*.

Vi hafva, som man ser, för bråken nyttjat samma betecknings-sätt som för division (§ 34), emedan, såsom vi nyss visat, hvarje bråk kan anses hafva uppkommit af en division, der sista resten utgör den återstående dividenden.

Man kan öfver betydelsen af täljaren och nämnaren i ett bråk gifva tvenne förklaringar, som i